

[Socialministeren.]

måde som raske mennesker. Og når vi først kommer ind på dette felt, tror jeg ærligt talt — i betragtning af den velvilje, som jeg forstod samtlige ordførere var i besiddelse af overfor disse mennesker —, at det alligevel skal lykkes os at finde frem til en ordning, og jeg ville jo sætte megen pris på, at det blev en ordning efter de retningslinier, som her er angivet.

Jeg forstod på næsten samtlige ordførere, at det, man først og fremmest har hæftet sig ved, er trediedelsgrænsen, og at man er klar over, at man her kan komme til at hjælpe flere mennesker, end det hidtil har været muligt. Ja, det er jo meningen, men det er selvfølgelig også rigtigt, at der ikke her tilsigtes noget afgørende brud med de hidtil gældende betingelser, således at der principielt som betingelse for at oppebære invaliderente må kræves væsentlig den samme nedsættelse af erhvervsevnen som hidtil. Hensigten med de foreslåede ændringer er at indføre en noget friere invaliditetsbedømmelse, hvorved alle de forhold, der har betydning, tages i betragtning. En udtrykkeligt fastsat erhvervsevnebræk giver efter min opfattelse den bedømmende myndighed for ringe råderum, idet den ofte afskærer den fra at tage hensyn til forhold, som faktisk kan være af stor betydning for den pågældendes fortjenstmuligheder, men er for ubestemte og vekslende til at kunne formuleres i en lovregel.

De forhold, som der efter lovforslaget — hvis det altså gennemføres, hvad jeg oprigtig håber — kan tages hensyn til, er altså foruden arbejdsmarkedets forhold f. eks. de pågældendes alder, livsstilling, bopæl eller udsigt til eventuel forbedring eller forværring af invaliditeten, ligesom det også vil være muligt at se noget mildere på sværere invaliditet, der ikke kan forventes at bedres i fremtiden; dertil kommer selvfølgelig også de lægelige hensyn, som det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen efterlyste. Når det ærede medlem nævner, at dovenskab eventuelt kunne blive betragtet som invaliditet, så må jeg dertil sige: Hvem skulle bedømme det andre end de mennesker, der arbejder med disse spørgsmål, nemlig læger o. s. v.? Dette punkt har jeg ikke ønsket at ændre, men selve dette eventuelt at benævne mennesker som dovne kan være meget farligt. Jeg har i min omgangskreds kendt mennesker, om hvem man har sagt, at de var dovne, og det er sket, at de døde, ikke fordi de, som de blev beskyldt for, var dovne, men fordi de faktisk havde været syge. Jeg tror heller ikke, at

det ærede medlem har ment noget ondt med det, han sagde, slet ikke, men jeg peger på, at vi her er inde på et område, hvor vi skal være meget, meget forsigtige, idet jeg også gerne vil understrege det, som det ærede medlem hr. Mogens Fog nys sagde om neuroner.

Når vi taler om trediedelsgrænsen, vil jeg i særdeleshed fremhæve, at det, der åbnes mulighed for ved den foreslåede kronegrænse — og jeg kan godt sige, at det også er den væsentligste grund til den foreslåede ændring —, netop er, at der kan ydes rente til lavtlønnede arbejdere, selvom deres erhvervsindtægt ikke er nedsat til en trediedel af vedkommende fags normale indtægt. Her synes jeg, man rører ved noget, som er af betydning, og som jeg også forstod der var en vis mulighed for, at de ærede ordførere, der ellers var lidt betænkelige, ville finde rimeligt. Jeg henviser i denne forbindelse til min fremsættelsestale, til bemærkningerne til lovforslaget og til de bemærkninger, som udvalget har fremført angående dette spørgsmål, for her kan man jo i visse situationer opnå at få invaliderente, selvom ens erhvervsindtægt ikke overstiger 53 pct. af det normale. Man vil altså se, at indførelsen af denne kronegrænse betyder en væsentlig forbedring for disse mennesker, som ellers faktisk er slået ud.

Det ærede medlem hr. Holger Larsen spurgte, om der er nogen lovbestemmelse om kontrol med fabrikation af proteser. Det er der ikke, og det vil kanhænde også være vanskeligt at få en sådan, men vi beskæftiger os i høj grad med spørgsmålet og arbejder i hvert fald på at få kvalificerede arbejdere til fremstilling af disse proteser, altså folk, der virkelig kan lave dem; jeg vil mene, at man ad den vej kan komme et betydeligt skridt fremad på det område.

Det ærede medlem hr. Sønderup og det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen og vist også andre talte om, at man skulle søge i så stor udstrækning som muligt at genskabe erhvervsevnen hos invaliderne. Det vil vi selvfølgelig også gøre, selvom lovforslaget gennemføres, men det, der er tale om, er på alle områder at give de personer, hos hvem man ikke kan genskabe erhvervsevnen, en håndsækning.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen mente, at jeg ikke kunne lide at høre, at det var en sejr for det kommunistiske parti, at dette lovforslag nu fremsættes. Jeg vil ikke være ondskabsfuld, for det ærede medlem var særdeles elskværdigt stemt overfor lovforslaget, men den sejr, der her er tale om, svarer til den sejr — skal